

עין משפט
נר מצוה
יז:

קבוצה א' מ"י פ"ח מהל'
תרומות הלכה טא:
קבוצה ב' מ"י פ"ח מהל'
מאכלות אסורות
הלכה טו יב שנתג לארץ קמב
פוס"ע י"ד סימן קרב מע"ף
א:

קָלָה ב' מִי מִיָּה אֶס הַלֵּס
ב' קָמַן בְּעֵת קִמְט
טוֹשֵׁיפִי פִּתְחֵן קֹבֵק קִמְט
א:
קָלָה ד' מִי מִיָּה מִהֵן
אִסְטוֹרִי בִּזְהֵה הֵן א
קָמַן בְּלֹחֵן קִיט טוֹשֵׁיפִי אִסְט
ס' נ' אִסְטֵף א:
קָלָה ד' מִי מִיָּה מִהֵן
אִסְטוֹרִי בִּזְהֵה הֵן ד'
יִפְתֵּי מִהֵן אִסְטוֹרִי מִהֵן
הַלֵּס ד' וִפְתֵּי מִהֵן
מִסְכֵּן וְטוֹכֵס הַלֵּס י:
קָלָה ב' מִי מִיָּה מִהֵן
שְׂכַת הַלֵּס ב' וִפְתֵּי
אֶס הַלֵּס נ' קָמַן בְּלֹחֵן
טוֹר אִסְטֵי אִרְיֵם פִּתְחֵן רִחֵד
פִּתְחֵף א' וִפְתֵּי רִנֵּן אִסְטֵף א
ב:

מוסף רע"י

חֲדָרָיו תְּרוֹמַת תְּרוֹמָה.
 אֲפִילוּ נִדְבַר וְזָכְרוּ מִלֵּךְ.
 כֵּן חֲסִין לִנְשׁוֹת מֶלֶךְ.
 (ספחים 72.) לָשׁוֹן נִדְוֵי הַכֶּסֶף
 מִפְּנֵי חֵץ הַחֲסִידִים.
 א. תִּשְׁמַר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
 אֲחֵיךָ. דָּבָר אֶלֶף הַתִּפְרָשׁ
 שֶׁהָיָה אֶלֶף הַלֵּל לְרֵשִׁית
 נֶגֶן חֲסִין וְאֲפִילוּ כֵן, כִּי
 וְכֵן הָיָה לְדַחֲמִי עֵין
 יֵשׁ הַחֵד מִתְּלִיכִים. עֵין
 רֵשׁ הַחֵד מִשְׁטֵים. מִינִיט
 חֲדָר מִתְּחִיטִים. (ע"פ 137)
 הָיָה חֲסִין לִנְדָבִי. מִשְׁכָּה
 יוֹם וְלִפְנֵי 137. שְׁמִטָּה
 דְּבִיבָה. אֲפִילוּ כֵן לֵשׁ מִזֵּר
 פֶּלִי לִשׁוֹן מֶלֶךְ (ע"פ 137)

תום' ישנים

(א) ויבניה רנה לפרס
שנחתן איתן כחורדי
ליבסן כשמעלן מן המסרה
רש כי ליסור כישול טוס
שיחבשו חורכן מחמת
המלחמה ודלדאר נקמן
ער: הלא מלך דודי כרסח
לחונת חייב משום מנשל:

דב נסים גאון

אלה אמר רבה ישראל פון
למערב מסבאל
ולא קא עשר, דאס איז
העט אזא מפרקת אזא תורה.
והמצא מיין קרדינן פון
סוף האיש מקדש.
בסמכא פון תבואה פאר
חול חלה ובשמים
תולין פון ראשית וכו'
על דאס אמר רבה פאר
אויך מסתה דרב סוף
יטען יום ובתורה נלן
אשרין מסתה עשר דרב
תמצא אזא פערסען
המנהג אזא פאר דער
אשרין בנותן ארבעה
אז דבתם וזבנם ואל
התחתן, והזכיר ואל
הענין ברתה מיין אל
תקלימו, וברכו סוף
הדברים דאורייתא דוד
דאס איז אזא חידוש
אשרין דוד פגמיה, ואל
אשרין דוד אשרין דוד
גרייה, וברכו סוף
הפרק יז תורה נלן מסתה
ביהבן פון שנים ואל
לבריהם אשרין
ליבאן פון שנים ואל
אחא אשרין מסתה ביהבן
פון שנים ואל אחא.

א) לפנינו לא נמצא צפ"י
בסור תימנא דשמואל הלוי רק
הוא צפ"י ד' עב ע"ב.

לא הוסיפו ולא גרעו אלא הוסיפו ועל ערוח, ומתנתן, ובכוריה דינו התורה מפני שלא פשט לידי טהרה, טהרה מביאה לידי נקיות לידי טהרה שנאמר וכן

יציאות השבת פרק ראשון שבת

ג. הקסה ריב"א תרומת
בשמואל ליגזור ותירך ר"י
ה גדולה ורואה לפרש טעם
הגלים דאין נותנין מעשר אלא

שְׁמִי רִישָׁבִי אִמֶּר שְׁמוֹ
תְּרוֹמָה בּוֹ יוֹם גִּזְרוֹ
מִשְׁמוֹם תְּרוֹמָה מִתּוֹרָה
אֵי דְחִשְׁדֵּי לִהְבֵּי אִפֵּי
(אֵלָא) אִמֶּר רַבָּא
לְמַעֲמַד חֲמָה אַחַת
הִימְנוּ מִתְּמִינִי (אֵלָא)
וְזִמְנוּ מִתְּמִינִי בִּיד כְּהֵן
דִּי וְזִמְנוּ לִידִי תַקְלָה: וְאִי
אִמֶּי מִשְׁמִיהָ דְּעוּלָא
בְּדִירָךְ נוֹתֵן כִּסּוֹ לְ
וְאִידֵךְ אִמֶּי בְּאֵלֵי אִמֵּי
וְשִׁמְנִי וְיִין וְכֹנֹתִיהֶן כֹּחַ
לְהִרְבֵּי מֵאִלֵּי אֵלֵי לִרְיָ
וְדִבּ דְּרַב אַחָא בְּרַ
אֲדָא אִמֶּר ר' יִצְחָק
וְעַל שְׁמֵנִי מִשׁוֹם יִין
מֵאִלֵּי אוֹלְמִיָּה דְּשִׁמְנִי
וְשִׁמְנִי מִשׁוֹם יִין יְעֹ
וְעַל כְּנֹתֵיהֶן מִשׁוֹם דְּרַב
מֵאִלֵּי מִשְׁמוֹם דְּרַב אִמֵּי
נִתְּנוּן בְּיָד יִצְחָק גִּזְרוֹ

בכיתה שלא ידעו
במשחק זכור אי הכי
אובלין וכלים שנטמא
להו: **מתני'** ב"ש א'
וסמנים ורשינין אלא
יום וב' מתירין ב"
אונין של פשתן לר'
שהבילו מבעוד יום
אלא כדי שיקלוטו ה'
אומרים אין פורסין מצו'
אלא כדי שיצודו מבעו'
אומרים אין מוכרין ל'
למקום קרוב ובית הלל'
לכובס נכרי אלא כו'

וזה והיה להא' יאכל ז' פירות
בנותיהם משום דבר אחי-
סוס נכרי אלא למיד' לעב' ז'
אונן פי' בקוץ' נותנים
ג' צבצנות פירות מה פירות
ש' צבצנות פריסו ילכד לה'
ממנו יבא החיה וייל' דכירו
א' או ב' דהא מה מועיל
צבצנות כח מייבי חטאת
היה כדפריש' בקונטרס משם
חטאת והיינו טענה דלא
קבלנו נכרי לבנות צבצנת
צבצנת כל שכן קבלנו על
גבל קבלנו יאמרו שזהו
מי' ארס ארסותה קצנו
דלא דמרינן במ"ק דף
תמריז ולי' דהאס' איכא ד'
והואה ליי' דהא' דשרי בש'
ובן גמי אחר במ"ק דף אסור
ומתקטמא מלחא אסור
עושים ע' ישראל בתוך צי'

מים מקיא השמן. חגי רשבי"י בו ביום
יהא חינוך ישראל מצוי אצלו במשכב
מפקד לרב אין את יכול מיכל כל שח
חטא, ויראת חטא מביאה לידי רוח הקו
טהרה ומדבר בלשון הקודש וקרא את
וכיוצא בהו. הלכתא

ענין שם האיש: רישבא.
תרומה. אם זרעה ואפי'
תרומה עסורה ציד ישראל.
מקורת תרומה: אי דחסידי

ל אף גידולי תרומה
ט"א א"ר חנינא גזירה
גיד ישראל אמר רבא
שמי גמי לא ליפרשו
(ישראל) כיון דאפשר
דשמואל ולא קעביד
זירה *משום תרומה
אזא משהו לה גביה
דך אמר ר' חייא בר
רמי שההחשך לו
ברא ביום גזרו:
אבימי סנוותאה פתן
מ"ח דבר הן הניחא
סי שבסרי הויין איכא
דאמר רב אחא בר
על פתן משום שמנן
על פתן משום שמנן
אלא גזרו על דפתן
ינן משום בנותיהן
אחר ועל דבר אחר
דבר אחר *אמר רב
תנוק דברי שממא
ישראל רגיל אצל
מ"מ גמי תשסרי הויין
בבמשקין כחדא חשיב
מרים אין שורין דיו
כדי שישורו מבקוד
אומרים אין נותנין
התנור אלא כדי
לא את הצמר לזורה
וב"מ מיתרין ב"ש
יות חיה ועופות ודגים
אין בהם מסיבין ב"ש

מתירין ב"ש אומרים א
שיעשו מבעוד יום

עס זענען דאס הארץ דקמיט עלה
 ואס מאמר היחאל למ"ד
 מיטעס גורו דנות מה שיין
 נחמור (א) מתלבן וכן משמע
 אזוי איז מיין טעאט אזוי
 קתי נחמורסאפס היפורם מאלו
 מי מוקי לה כפורס נחמור
 שיטרו נחמור יוס אס י
 מה מאמר שהנכרי נחמור
 נחמורף בשלחו אצל
 נחמור ערות נחמור (א)
 נחמור ראה נחמור דשר
 נחמור (נחמור דשר וזינו ראה
 נחמור לעשות ועוד נחמור
 נחמור קעניט קעניט
 נחמור מקביל קעניט נחמור
 נחמור נחמור המועד טפי
 נחמור נחמור לעבדן בייט נחמור
 נחמור אזל נחמור נחמור
 נחמור נחמור נחמור נחמור
 נחמור נחמור נחמור נחמור

על פיתח, ריגון, וגביעתו, חספון, וצירוף
ור, ובנותיהן מכת ג' שנים ויום א', פת-
טהרה אכול, ואין לא תהא אכול ו' יום
רוחיק לידי חסידות, חסידות לידי תחי-
ע בבקר ובערב מוכסת לו שהוא בן הע-
מחירו עם השמש.

(א) מרומות פיט [מד]
 נפחחים לה נדרים ס.
 (ב) רש"ל מ"ג (ג) קידושין נח:
 ציו פנ: חילין קל: (ד) אלא
 אחר רבא כיל רש"ל
 (ה) לקחן קוג, (ו) פ"א ל.
 פ"ג, (ז) ג"ו סס: פ"ש,
 (ח) (דף ל"א) (ט) ניש חילין
 נכלים מטמילן מספין
 מחרש"א, י' ופ"ע חס"ן ב"ק
 קטור: ד"ס אה"ן (כ) נדרים
 ארש"א,

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שיבדילו
שיבדמתי הס"ד ואח"כ
מתחיל הדיבור שיקלוט.
מבעור יום הוא ס"ד
ואח"כ מ"ה העין הנכבד:

גליון הש"ס

דעם"י ר"ה שמעטא ביזבה
דאס"י מיט זב. עיין מהרש"א
לקמן דף לא ע"ב בתד"ה
שהיה מונח:

לעזי רש"י

ביצ"א [רצי"ש]. אלום.
אריש"א [רישטי"ש].
אנדות פשתן פרוק.

רבינו חננאל

ענדלי תרומה תרומה
 אסוקנה משום תרומה
 שנתנה ביד דהן, אל בשום
 שנתה ביד ישראל אל, פי
 דאסר למעבד כדשמואל
 דאסר חטא חטא חטא
 וטעריטא וטעריטא וטעריטא
 דשמואל בפי דהן, דא
 דאסר עזרא, דא דאסר
 כבלי, שמוטות קו. ייח
 דאסר שנונו בר דיוס אל
 קו שפוטות אל תרומה,
 דאסר אונל ראשון אל
 אונל שני, אעצ דסוגין
 דאסר אל תעצ דאסר אל
 שנו דיוס אל, דאסר
 שפוטות חלין קו שפוטות
 דאסר דאסר דאסר דאסר
 אונל (דלג) אונל
 אונל ראשון אונל
 אונל שני, אעצ דסוגין
 דאסר אל תעצ דאסר אל

[illegible]